

Hellestrup, at disse Forbedringer ikke have bragt ham nogen Fordeel, men netop ere en Grund til hans Udelæggelse, og at de, vel at mærke, tillige ville være en Grund for at opnaae en meget høi Pris for Gaarden og selvfølgelig bringe Akademiet en langt større Indtægt end det Tab, der for Akademiet vil opstaae af en Antagelse af det stillede Forslag. Da dette ikke er modsagt, saa troer jeg, at deri ligger, idetmindste indirecte, en Erkjendelse fra den høitærede Ministers Side af, at Manden har havt megen Fortjeneste af Gaarden ved dens Drift.

Kirke- og Underviisningsministeren:

Jeg skal tillade mig at bemærke, at naar den ærede Taler tilkjendegav, at det af ham er uimodsiget avanceret, at der var gjort store Forbedringer, saa skal jeg dertil svare, at jeg allerede under den foregaaende Behandling yttrede, at slige Erklæringer, hvis Betydning forøvrigt ikke kan nægtes, dog ikke ere tilstrækkelig afgjørende Beviser for de virkelig factiske Forhold; det er saa naturligt, naar en Familie er i Nød, at de Omkringboende, som have Agtelse og Godhed for de Vedkommende, fremstille Sagen paa den Maade, som lettest giver Udset til Understøttelse, og udtrykke sig med en vis Styrke om hvad der er udrettet. Dertil kommer, at det er ganske naturligt, at der i de første Forpagtningsaar skee nogle Grundforbedringer, og det, som egentlig nærmest er fremhævet her, er Afgravningen af skadeligt Vand, hvilket jo ikke er saa betydeligt. Forøvrigt har jo Regjeringen selv erkjendt, at Gaarden har været godt drevet, og deri ligger altsaa, at der i de første Forpagtningsaar har været gjort endeel Grundforbedringer, og det er netop paa Grund deraf, at man har tilraadet den, som jeg synes, temmelig betydelige Eftergivelse, som var foreslaet. Naar det endelig hedder, at Eiendommen er steget flere Tusinde Rigsdaler i Værdi, saa er det netop en saadan almindelig Øtring, som man ikke kan tillægge nogen afgjørende Beviskraft, for derpaa at kunne bygge en Eftergivelse af Statens Penge.

Black: Sidste Gang, da vi havde denne Sag for, var der Ingen, som yttrede noget mod saadanne Gaver; det er paa en sær-

egen Maade at bruge Statens Penge. Jeg troer, det er et Princip, vi bør afsvige fra, og afsvige fra det Princip, som man synes skulde gjøre sig gjældende, at, naar det er Betsomligheder, der træde frem, saa tier man stille. Dette har været Tilfældet forrige Gang, og det lader til, at det ogsaa skal blive Tilfældet denne Gang, saavel som ofte ved slige Leiligheder. Naar vi nu saaledes skulde gaae hen og danne os til en Forsørgelsesanstalt for Uformuende, og vi skulde lønne Agerbrugende eller udsætte Præmier, saa troer jeg, at vi sætte os paa et meget feilt Standpunkt, og da vil der komme Andragender i Mængde, forsynede med lige saa gode og bedre Attester som her er, og kan det blive Tilfældet, at man kan vinde Nogle for sig her i Thinget for disse Andragender, saa gaaer en saadan Sag meget let, da det er Statens store Kasse, der tages af; thi det er ikke vanskeligt at faae slige Attester, naar det kommer an paa at faae Bidrag af Statskassen. Naar der er sagt, at han har gjort saa store Forbedringer, som man raaber saa stærkt paa fra alle Sider, saa er det høist mærkeligt, at, eftersom Ministeriet har oplyst os, saa er det i de første Forpagtningsaar, at disse mange store Forbedringer ere gjorte. Naar vi see hen til, hvad der er indkommen i disse Aar, saa see vi, at i de sidste Aar af Forpagtningen i 1849, 1850 og 1851 er der kun indkommet nogle saa Hundrede Rigsdaler, og det maa være et underligt Agerbrug, som skal vente saa længe paa sig, inden det kan komme til Noget, det kan jeg ikke forstaae. Gjør man en Beføstning i Aaret 1845, og man ikke er istand til i 1849, 1850, 1851, ja, maafee ikke engang i 1852, at see noget Udbytte, saa finder jeg, at dette Agerbrug er daarligt. Det lader ogsaa til, efter de Motiver, som ere anførte, at man ikke venter sig noget stort Udbytte endnu i 1852. Skjøndt det, han skal svare, bliver omtrent 2000 Rbd., saa kan man dog ikke see, at der er kommet Noget ind af Alt, hvad der i denne Retning skulde være gjort ved denne Gaard. Det er heller ikke en saa lille Sum i det Hele; man maa huske paa, at det er en 8 à 9000 Rbd., man vil estergive. Regjeringen vil endog gaae saa vidt, at den desforuden vil efter-